KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2509/2000

av den 15 november 2000

om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande beviljande av ekonomisk ersättning för återtag från marknaden av vissa fiskeriprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter [1], särskilt artikel 21.8 i denna, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 104/2000, som från och med den 1 januari 2001 ersätter rådets förordning (EEG) nr 3759/92 [2], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2792/1999 [3], föreskrivs att medlemsstaterna skall ge ekonomisk ersättning till producentorganisationer som återtar vissa produkter från marknaden. Genom den förordningen justeras den ekonomiska ersättningsnivån och den särskilda ekonomiska ersättningen för exceptionella förhållanden tas bort. Det är nu lämpligt att fylla ut den ram som fastställs genom förordning (EG) nr 104/2000 genom att meddela tillämpningsföreskrifter och genom att upphäva den gällande tillämpningsförordningen i detta ämne, nämligen kommissionens förordning (EEG) nr 3902/92 [4], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1338/95 [5].

(2) I rådets förordning (EG) nr 2406/96 av den 26 november 1996 om fastställande av gemensamma marknadsnormer för saluföring av vissa fiskeriprodukter [6], ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 323/97 [7], anges i artikel 6.1 att produkter av kvalitet B inte skall omfattas av rätten till ekonomiskt stöd som beviljas genom interventionssystemet inom den gemensamma organisationen av marknaden. Då endast kvalitetsprodukter i kategorierna Extra och A berättigar till ekonomisk ersättning vid återtag enligt artikel 21 i förordning (EG) nr 104/2000, bör beräkningen av de kvantiteter som berättigar till denna ekonomiska ersättning utgå från dessa produktkategorier.

(3) För att i så hög grad som möjligt uppmuntra åtgärder för att skapa stabilitet på marknaden, bör de producentorganisationer som inte respekterar gemenskapens återtagspris under hela fiskeåret inte komma i fråga för denna ekonomiska ersättning.

(4) De närmare villkoren för tillämpningen av den toleransmarginal som anges i artikel 21.1 a i förordning (EG) nr 104/2000 bör fastställas för att säkerställa normala konkurrensförhållanden mellan producentorganisationerna. För att säkerställa öppenhet på marknaden bör toleransmarginalens användning ges tillfredsställande publicitet.

(5) Eftersom efterfrågan kan variera under den tid försäljningen pågår, bör produkterna inte återtas från marknaden innan de saluförts. Ekonomisk ersättning bör endast ges för produkter som efter att ha saluförts i normal ordning inte har kunnat finna en köpare till gemenskapens återtagspris.

(6) För fisk för vilken förädlingsstöd har beviljats enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 104/2000, bör ekonomisk ersättning inte kunna komma i fråga under några omständigheter.

(7) Om de gemensamma saluföringsnormer som anges i artikel 2 i förordning (EG) nr 104/2000 följs på ett konsekvent sätt, utgör detta en avgörande faktor vid prisbildningen och ett marknadsstabiliserande bidrag. Därför bör ekonomisk ersättning endast ges för stödberättigande kvantiteter förutsatt att normerna följts under hela fiskeåret för alla de kvantiteter av produkten i fråga som saluförts av producentorganisationen eller dess medlemmar.

(8) Den ekonomiska ersättningen får inte betalas ut förrän vid fiskeårets slut. För att underlätta producentorganisationernas verksamhet bör förskott kunna beviljas om säkerhet ställs. Regler bör fastställas för beräkning av förskotten på den ekonomiska ersättningen och säkerhetens storlek.

(9) I kommissionens förordning (EG) nr 1925/2000 av den 11 september 2000 om fastställande av avgörande händelser för de växelkurser som skall tillämpas vid beräkningen av vissa belopp som följer av de mekanismer som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 104/2000 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter [8] fastställs den avgörande händelsen för den växelkurs som skall tillämpas vid beräkningen av den ekonomiska ersättningen. Denna växelkurs bör också påverka beräkningen av förskotten på den ekonomiska ersättningen.

[1] EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.
[2] EGT L 388, 31.12.1992, s. 1.
[3] EGT L 337, 30.12.1999, s. 10.
[4] EGT L 392, 31.12.1992, s. 35.
[5] EGT L 129, 14.6.1995, s. 7.
[6] EGT L 334, 23.12.1996, s. 1.
[7] EGT L 52, 22.2.1997, s. 8.
[8] EGT L 230, 12.9.2000, s. 7.

(10) Ersättning bör även kunna beviljas för fisk som saluförts och återtagits av producentorganisationer eller deras medlemmar i en annan medlemsstat. Därvid bör myndigheterna i den medlemsstat där fisken saluförts och återtagits eller förädlats utfärda ett intyg och överlämna en kopia av detta.

(11) Identifieringen av fiskefartyg har underlättats och gjorts säkrare genom att hänvisningar till fartygets namn har ersatts av hänvisningar till fartygets nummer i fartygsregistret. Det intyg som skall utfärdas vid landning i annan medlemsstat bör ändras så att producentorganisationerna måste hänvisa till det interna fartygsregistret.

(12) För att kunna kontrollera att siffrorna i ansökningarna om ekonomisk ersättning motsvarar de kvantiteter som faktiskt har saluförts och återtagits, bör varje medlemsstat införa ett kontrollsystem. Kommissionen bör informeras om dessa kontrollsystem för att säkerställa att lagstiftningen följs på ett korrekt sätt.

(13) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fiskeriprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kvantiteter av produkter som enligt artikel 21.3 a i förordning (EG) nr 104/2000 berättigar till ekonomisk ersättning skall bara beräknas på grundval av kvantiteter av kvaliteten Extra eller A i de saluföringsnormer som fastställts i enlighet med artikel 2 i den förordningen.

Artikel 2

1. Ekonomisk ersättning skall ges till producentorganisationer förutsatt att dessa tillämpar och säkerställer att deras medlemmar tillämpar gemenskapens återtagspris under hela fiskeåret när produkterna saluförs för första gången, i enlighet med villkoren i artikel 21.1 a och 21.1 c i förordning (EG) nr 104/2000.

2. Om tillämpningen av den toleransmarginal som anges i artikel 21.1 a i förordning (EG) nr 104/2000 skulle leda till att producentorganisationerna i ett visst område fastställer olika nivåer på återtagspriset för samma produktkategori, får var och en av dessa organisationer välja en prisnivå som fastställts av en annan producentorganisation i samma område med verkan från och med den dag då denna nivå börjar tillämpas och för den berörda perioden.

3. Det återtagspris som en producentorganisation fastställt med tillämpning av toleransmarginalen skall gälla för alla kvantiteter som saluförs av den organisationen eller dess medlemmar, även sådana som saluförs utanför organisationens verksamhetsområde.

En producentorganisation eller någon av dess medlemmar som säljer sina produkter i ett annat verksamhetsområde än det egna, får dock tillämpa antingen sin egen återtagsprisnivå, som inte får vara lägre än prisnivån i det berörda området, eller en av de prisnivåer som de producentorganisationer som är etablerade i området fastställt efter att eventuellt ha tillämpat toleransmarginalen.

4. I återtagspriset får inte ingå omkostnader som uppkommit efter det att produkterna har landats, med undantag av transportkostnader som är förbundna med försäljning på auktion eller på kaj.

Artikel 3

1. De producentorganisationer som tillämpar toleransmarginalen på gemenskapens återtagspris skall underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är erkända om vilken nivå på återtagspriset som fastställts för varje produktkategori i hela deras verksamhetsområde minst två arbetsdagar innan det börjar tillämpas.

Om en producentorganisation avser att ändra toleransmarginalens tillämpningsperiod eller nivån på återtagspriset, eller avser att använda den möjlighet som anges i artikel 2.2, skall den underrätta de behöriga myndigheterna om detta minst två arbetsdagar innan beslutet börjar tillämpas.

Alla beslut enligt denna punkt skall tillämpas i minst fem arbetsdagar.

2. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten skall se till att all information som lämnats enligt punkt 1 utan dröjsmål offentliggörs i enlighet med regional sedvana.

3. Genom undantag från rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 [1] och för de ändamål som avses i denna skall lördagar, söndagar och allmänna helgdagar betraktas som arbetsdagar, förutsatt att saluföringen sker enligt artikel 4.1 c.

Artikel 4

1. Kvantiteter som återtagits från marknaden skall kunna komma i fråga för ekonomisk ersättning endast om

a) de har fångats av en medlem av en producentorganisation,

b) de har saluförts

   i) genom en producentorganisation, eller

   ii) av en medlem i enlighet med gemensamma bestämmelser som fastställs av producentorganisationen enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 104/2000,

[1] EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

c) de före återtagandet bjudits ut till försäljning till alla intressenter i enlighet med regional och lokal sedvana, varvid det konstaterats att det inte funnits någon köpare till det pris som fastställts i enlighet med artikel 21.1 a i förordning (EG) nr 104/2000,

d) det inte lämnats in någon ansökan om förädlingsstöd och det inte betalats ut något förädlingsstöd för dem enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 104/2000.

2. För att ekonomisk ersättning skall beviljas för stödberättigande kvantiteter enligt punkt 1, skall alla de kvantiteter av produkten eller produktgruppen som under fiskeåret saluförts av producentorganisationen eller dess medlemmar i förväg ha klassificerats enligt de saluföringsnormer som fastställs i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 104/2000.

Artikel 5

1. Den ekonomiska ersättningen skall på ansökan betalas ut till producentorganisationerna efter slutet av varje fiskeår.

2. Producentorganisationerna skall senast fyra månader efter det berörda fiskeårets slut överlämna sina ansökningar om utbetalning av den ekonomiska ersättningen till de behöriga myndigheterna i medlemsstaten.

3. De nationella myndigheterna skall betala ut den ekonomiska ersättningen senast inom åtta månader efter fiskeårets slut.

Varje medlemsstat skall underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om namnet på och adressen till det organ som ansvarar för att bevilja den ekonomiska ersättningen.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall efter ansökan från en producentorganisation varje månad bevilja ett förskott på den ekonomiska ersättningen, förutsatt att den sökande har ställt en säkerhet som motsvarar 105 % av förskottsbeloppet.

Förskotten skall beräknas enligt den metod som anges i bilaga I.

Artikel 7

Om en producentorganisation eller någon av dess medlemmar saluför sina produkter i en annan medlemsstat än den där den är erkänd, skall den behöriga myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten efter ansökan och utan dröjsmål till den berörda organisationen eller dess medlem utfärda ett intyg, vars innehåll skall överensstämma med förlagan i bilaga II; samtidigt skall den tjänstevägen skicka en kopia av detta intyg till det organ i den andra medlemsstaten som ansvarar för att bevilja ekonomisk ersättning.

Ansökningar om utfärdande av intyg skall överlämnas till den behöriga myndighet som är berörd omedelbart efter det att produkterna bjudits ut till försäljning.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall införa ett system för att kontrollera att de uppgifter som lämnas i bidragsansökningarna motsvarar de kvantiteter som producentorganisationen i fråga faktiskt har salufört och återtagit från marknaden.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits enligt punkt 1 så snart dessa beslutats och i vart fall senast den 31 januari 2001.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om befintliga åtgärder som genomför punkt 1 senast den 31 januari 2001.

Artikel 9

Kommissionens förordning (EEG) nr 3902/92 skall upphöra att gälla.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

BERÄKNING AV FÖRSKOTT PÅ EKONOMISK ERSÄTTNING [1]

Art: ..... Månad: .....

A. Kvantitet i färskhetskategori Extra eller A som utbjuds till försäljning mellan den 1 januari och den sista dagen i månaden: ..... kg

B. Kumulerad återtagen kvantitet för färskhetskategori Extra eller A under samma period: ..... kg

C. Genomsnittlig andel som återtagits under samma period: ..... % (B/A × 100)

Första intervallet: 85 % ersättning

Ekonomisk ersättning = (återtagspris × 0,85 – standardvärde)

D1. Total återtagen kvantitet som faller inom intervallet (högst 4 % av de produkter som utbjuds till försäljning)

Månad	Återtag per kategori och storleksklass (kg)	Belopp som skall betalas tillbaka i euro [1]	Växelkurs den 22 i föregående månad	Belopp som skall betalas tillbaka i nationell valuta
Totalt				

[1] Belopp (i euro) per månad: totalt belopp som skall betalas tillbaka för varje kategori och storleksklass, multiplicerat med de kvantiteter som återtagits för dessa kategorier och storleksklasser.

Andra intervallet: 55 % ersättning [2]

Ekonomisk ersättning = (återtagspris × 0,55 – standardvärde)

D2. Total återtagen kvantitet som faller inom intervallet (mellan 4 % och 8 % [3] av de produkter som utbjuds till försäljning)

Månad	Återtag per kategori och storleksklass (kg)	Belopp som skall betalas tillbaka i euro [1]	Växelkurs den 22 i föregående månad	Belopp som skall betalas tillbaka i nationell valuta
Totalt				

[1] Belopp (i euro) per månad: totalt belopp som skall betalas tillbaka för varje kategori och storleksklass, multiplicerat med de kvantiteter som återtagits för dessa kategorier och storleksklasser.

Tredje intervallet: ingen ersättning

Månatligt förskott

Månadens förskott motsvarar summan av förskotten för de olika intervallen

1	2	3
Totalt uppskattat förskott (intervall 1 + 2)	Kumulerat förskott från föregående månader	Förskott som skall betalas ut för månaden i fråga (1 – 2)

[1] Om det är nödvändigt kan beräkningen grunda sig på preliminära uppgifter (som skall korrigeras under de följande två månaderna).
[2] Denna andel skall vara 75 % 2001 och 65 % 2002.
[3] Denna andel skall utgöra 10 % för alla pelagiska arter i bilaga I till förordning (EG) nr 104/2000 (långfenad tonfisk av arten *Thunnus alalunga*, sill av arten *Clupea harengus*, sardiner av arten *Sardina pilchardus*, makrill av arterna *Scomber scombrus* och *Scomber japonicus*, samt ansjovis av släktet *Engraulis* spp.).

BILAGA II

MEDLEMSSTAT: .....

Intyg utfärdat enligt artikel 7

1. Sökande

   a) Producentorganisation (namn och adress): .....

   .....

   b) Medlem som företräder organisationen (namn): .....

   .....

   c) Nummer i det interna fartygsregistret: .....

   .....

2. Såld kvantitet i kg för varje produkttyp: .....

3. Datum: .....

4. Tillämpades gemenskapens återtagspris (se artikel 20.1 i förordning (EG) nr 104/2000) på de kvantiteter som anges i punkt 2?

ja	nej

   Tillämpades det regionala återtagspriset (se artikel 20.2 i ovannämnda förordning)?

ja	nej

5. Av de kvantiteter som anges i punkt 2 återtogs följande kvantiteter från marknaden så att ekonomisk ersättning kunde beviljas:

   a)

Produkt	Produktkategori	Kvantitet per produktkategori (kg)
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....

   b) De återtagna produkterna avyttrades på följande sätt, enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1501/83 ([1]):

Produkt	Kvantitet (kg)	Form av avyttring
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....

   Originaldokumentet är avsett för den producentorganisation eller den medlem i en sådan organisation som anges i punkt 1.

   En kopia skall gå till det organ som ansvarar för att bevilja ersättning i den medlemsstat där producentorganisationen i punkt 1 har sitt säte.

.....	.....
(Den sökandes underskrift)	(Underskrift/stämpel för den behöriga myndigheten i medlemsstaten)

([1]) EGT L 152, 10.6.1983, s. 22.